

Ministerie van Economische Zaken en Klimaat
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG
Nederland

Classificatie C1: Public Information

Datum 23 juli 2020

Onze referentie CEQ 20-046

Behandeld door Max Laven

E-mail Max.Laven@certiq.nl

Geachte heer, mevrouw,

CertiQ is verheugd dat de Wet collectieve warmtevoorziening is gepubliceerd en momenteel ter consultatie ligt. Een update van de wettelijke kaders met betrekking tot warmte is langverwacht en noodzakelijk: de huidige wet biedt onvoldoende kaders voor de snel veranderende warmtemarkt waarin verduurzamingsvraagstukken en draagvlak onder zowel consumenten als bedrijven terecht een steeds prominentere plaats innemen. De Wet collectieve warmtevoorziening is een stap in de goede richting. Tegelijkertijd ziet CertiQ op een aantal punten dringende noodzaak tot aanpassing van de wetteksten die nu voorliggen.

CertiQ is door de minister van EZK aangewezen als certificerende instantie voor elektriciteit en hernieuwbare warmte. Onze reactie op deze consultatie zal zich daarom ook primair richten op die passages in de Wet collectieve warmtevoorziening die gericht zijn op certificering van warmte, de (meet)keten van producent tot consument en vraagstukken rondom toezicht en handhaving in de warmteketen.

Onder 7.2¹ wordt certificering van (hernieuwbare) warmte beschreven. Allereerst is het goed om bevestigd te zien dat Garanties van Oorsprong (GvO's) het exclusieve bewijs vormen dat energie uit een hernieuwbare bron is opgewekt. Terecht wordt

¹ Memorie van toelichting bij de Wet collectieve warmtevoorziening, pp 63-64.

gesteld dat, door middel van GvO's, producenten hun opgewekte energie als 'groene energie' kunnen verkopen. Onder artikel 6.8 van de Wet collectieve warmtevoorziening wordt expliciet verplicht dat rapportage over de 'hernieuwbaarheid' van de geleverde warmte door middel van GvO's geschiedt. Wat echter nog lijkt te ontbreken is een uitwerking van de wijze waarop een dergelijke rapportage dient plaats te vinden. Bij de levering van elektriciteit is dit op een heldere en eenvoudige wijze gerealiseerd door middel van het stroometiket. Dit etiket, waar de Autoriteit Consument en Markt toezicht op houdt, geeft consumenten inzicht in de herkomst van de geleverde elektriciteit. Eenzelfde etiket (inclusief bijbehorend toezicht door de ACM) zou de transparantie in de warmtemarkt ten goede komen en de informatiepositie van de consument versterken.

Sinds 2013 is er (met de wijziging van de Elektriciteitswet 1998, de Gaswet en de Warmtewet) naast elektriciteit ook een wettelijke grondslag geïntroduceerd voor GvO's voor gas en warmte uit hernieuwbare bron. De certificeringspraktijk van warmte is echter fundamenteel anders dan elektriciteit en gas, onder andere vanwege het feit dat verschillende taken en verantwoordelijkheden in de keten niet, onvoldoende of onduidelijk belegd zijn². Dit is onwenselijk, aangezien de (meet)keten van producent tot consument waterdicht dient te zijn: taken en verantwoordelijkheden van de verschillende betrokken partijen dienen helder belegd te zijn. Immers, de uitbetaling van SDE-subsidies is direct gekoppeld aan de GvO, die het resultaat is van de data die door deze (meet)keten heengaat. De afgelopen jaren is een aantal maatregelen genomen³ om de (warmte)keten te versterken, maar in de kern heeft deze keten, volgens CertiQ, nog steeds zwakke plekken. CertiQ is van mening dat, conform de conclusies van de Proces- en risicoanalyse SDE+/GvO-regeling van Berenschot, met name in de warmteketen (1) de taken en verantwoordelijkheden helder en beter moeten worden belegd, (2) toezicht en handhaving verstevigd dient te worden en (3) meer ketenregie door de minister van EZK noodzakelijk is. Graag nodigt CertiQ derhalve de minister uit om de conclusies van en aanbevelingen uit het hierboven genoemde Berenschot-rapport mee te nemen in de Wet collectieve warmtevoorziening.

In artikel 6.2 van de Wet collectieve warmtevoorziening wordt (nog) niet nader ingegaan op beperkingen m.b.t. het gebruik van en/of de (internationale) handel in warmte-GvO's. Momenteel wordt, in de Regeling Garanties van Oorsprong en Certificaten van Oorsprong (Artikel 25a, lid b.), het gebruik van warmte-GvO's beperkt op de volgende wijze:

"(...) garantie van oorsprong voor warmte uit hernieuwbare energiebronnen [geldt] slechts als bewijs voor levering aan een eindafnemer die aan hetzelfde warmtenet is aangesloten als waarop de warmte is ingevoerd;"

² Zie het rapport *Proces- en risicoanalyse SDE+/gvo-regeling* van Berenschot, d.d. 20 september 2017

³ Zie de Kamerbrief over de maatregelen naar aanleiding van proces- en risicoanalyse SDE+/GvO-regeling, d.d. 15 mei 2019.

Warmtenetwerken zijn in principe lokale voorzieningen waarbij de producent en afnemen van (hernieuwbare) warmte dicht bij elkaar bevinden: grote, gekoppelde en/of internationale netwerken zijn er niet of nauwelijks. Het is daarom van belang dat, analoog aan Artikel 25a, lid b. van de GvO-regeling, de handel in warmte-GvO's wordt beperkt tot het net van productie. Handel en 'consumptie' van GvO's buiten het netwerk van productie schaadt potentieel het draagvlak voor het gebruik van warmte-GvO's, zeker wanneer deze uit het buitenland (zonder fysieke koppeling) geïmporteerd kunnen worden.

Met vriendelijke groet,

Max Laven
Beleidsmedewerker CertiQ